

Η πανδημία της οικονομικής ύφεσης.

του Νίκου Ιγγλέση, μέλους του ΙΗΑ.

Η ελληνική οικονομία συρρικνώθηκε κατά **16,9%** σε τρέχουσες τιμές (με εποχική διόρθωση) το 2^ο τρίμηνο εφέτος, σε σχέση με το ίδιο τρίμηνο του 2019, σύμφωνα με τα στοιχεία που ανακοίνωσε η Ελληνική Στατιστική Αρχή (ΕΛΣΤΑΤ). Η μείωση αυτή του Ακαθάριστου Εγχώριου Προϊόντος (ΑΕΠ), ακολουθεί τη μείωση κατά **2,2%** που καταγράφηκε το 1^ο τρίμηνο (πριν τα μέτρα για τον κοροναϊό). Συνολικά η μείωση του ΑΕΠ κατά το πρώτο εξάμηνο του 2020 ανήλθε σε **9,6%**, σε σύγκριση με το ίδιο εξάμηνο του 2019. Η ύφεση της οικονομίας το 1^ο εξάμηνο είναι ανάλογη με την ύφεση (-8,5%) που σημειώθηκε τη χειρότερη χρονιά των μνημονίων, το 2011.

Η κυβερνητική προπαγάνδα, προκειμένου να αμβλύνει τις εντυπώσεις, παρουσιάζει το ποσοστό της ύφεσης στο 15,2% επικαλούμενη τους αλυσωτούς δείκτες όγκου. Μόνο που οι πολίτες ζουν (αμείβονται και δαπανούν) με βάση τις τρέχουσες τιμές και όχι με βάση δείκτες όγκου.

Η δραματική ύφεση της ελληνικής οικονομίας αντανακλάται στο εξωτερικό Ισοζύγιο Αγαθών και Υπηρεσιών. Σύμφωνα με τα στοιχεία της Τράπεζας της Ελλάδος, οι εξαγωγές αγαθών, το 1^ο εξάμηνο της χρονιάς, μειώθηκαν κατά **13,4%** και οι εισαγωγές κατά **15,7%**. Αν όμως εξαιρεθούν τα καύσιμα, των οποίων οι διεθνείς τιμές έχουν σημειώσει μεγάλη πτώση, τότε οι εξαγωγές αγαθών μειώθηκαν κατά **3,9%** και οι εισαγωγές κατά **10,1%**. Μοναδικό

θετικό στοιχείο αποτελεί ότι, για την ώρα, οι εισαγωγές μειώνονται ταχύτερα από τις εξαγωγές.

Τραγική είναι η εικόνα του συνήθους έντονα θετικού Ισοζυγίου Υπηρεσιών. Οι εισπράξεις από τον τουρισμό μειώθηκαν κατά **87,5%** και αυτές από τις θαλάσσιες και αεροπορικές μεταφορές κατά **9,5%**. Μόνο από τον τουρισμό, το 1^ο εξάμηνο εφέτος, χάθηκαν για την ελληνική οικονομία περίπου 4,7 δις. ευρώ και το ποσό αυτό αναμένεται να υπερδιπλασιαστεί κατά το 2^ο εξάμηνο που περιλαμβάνει τους τουριστικούς μήνες Ιούλιο και Αύγουστο. Η διαχρονική αντίληψη ότι η «μονοκαλλιέργεια του τουρισμού» αποτελεί τη βαριά βιομηχανία της Ελλάδας θα πληρωθεί πολύ ακριβά. Ακόμη και στην περίοδο του lockdown η κυβέρνηση, γεμάτη υπερηφάνεια για τις νέες επενδύσεις, θεμελίωσε τουριστικά συγκροτήματα.

Το δημόσιο χρέος το 1^ο εξάμηνο του 2020 αυξήθηκε κατά **6,9** δις και έφτασε αισίως στα **362,9** δις ευρώ, ενώ παράλληλα τα ταμειακά διαθέσιμα της Κεντρικής Διοίκησης μειώθηκαν (επειδή αναλώθηκαν) κατά **3,6** δις. Σημειώνουμε ότι κατά το 1^ο εξάμηνο το Δημόσιο προχώρησε σε νέο δανεισμό, με έκδοση ομολόγων, ύψους **10,8** δις ευρώ. Όλα αυτά είναι το αποτέλεσμα της μείωσης των εσόδων (φόροι) και της μεγάλης αύξησης των δαπανών προκειμένου η ελληνική οικονομία και κοινωνία να διατηρηθούν «διασωληνομένες στην εντατική» τους πρώτους τέσσερεις μήνες της πανδημίας. Τι θα ακολουθήσει στη συνέχεια;

Τι θα γίνει με την επιτακτική ανάγκη αύξησης των αμυντικών δαπανών, μετά 15 χρόνια αδιαφορίας, για να μην καταστεί η Ελλάδα δορυφόρος της Τουρκίας; Χρειάζονται πολύ σημαντικά ποσά τώρα και όχι ψίχουλα σε βάθος χρόνου.

Η κυβέρνηση έχει εναποθέσει τις όποιες ελπίδες της στο Ταμείο Ανάκαμψης της ΕΕ, από το οποίο υπολογίζεται να εισρεύσουν στην ελληνική οικονομία δάνεια και επιχορηγήσεις 32 δις τα επόμενα επτά χρόνια. Πρόκειται, δηλαδή, για περίπου 4,5 δις το χρόνο. Σταγόνα στον ωκεανό των τεράστιων προβλημάτων της χώρας. Αλλά και αυτά τα χρήματα θα αρχίσουν να εκταμιεύονται τμηματικά από το 2021 και με αυστηρούς όρους. Θα χρηματοδοτούνται μόνο τα προγράμματα που έχει επιλέξει η Ευρωπαϊκή Επιτροπή, όπως π.χ. το κλείσιμο των εργοστασίων ηλεκτροπαραγωγής από λιγνίτη και η αντικατάστασή τους με εισαγόμενες ανεμογεννήτριες και ηλιακά

πάνελ ή η επιδότηση των ηλεκτρικών αυτοκινήτων για να ενισχυθούν οι ξένες αυτοκινητοβιομηχανίες.

Η σημερινή κυβέρνηση δεν έχει ευθύνη για την πανδημία του κοροναϊού, που έπληξε όλες τις χώρες, αλλά έχει τεράστια ευθύνη για τον τρόπο που αντιμετωπίζει τις συνέπειές της.

Η Ελλάδα χρειάζεται – από χθες – ένα σοκ παραγωγικών επενδυτικών δαπανών. Χρειάζεται μεγάλης κλίμακας επενδύσεις στον αγροτικό τομέα και στη βιομηχανία – βιοτεχνία, όχι στις υπηρεσίες. Χρειάζεται την εισαγωγή νέων τεχνολογιών στην παραγωγική αλυσίδα. Χρειάζεται να παράγει περισσότερα αγαθά, να δημιουργήσει διεθνώς ανταγωνιστικές επιχειρήσεις, για να αυξηθούν τα εισοδήματα και να μειωθεί η τεράστια ανεργία και η υποαπασχόληση. Ιδιαίτερα χρειάζεται να ενισχυθούν οι υπάρχουσες αμυντικές βιομηχανίες – όχι να εκποιούνται – και να δημιουργηθούν νέες προκειμένου να αντιμετωπιστεί η εξ' Ανατολών υπαρξιακή απειλή. Με άλλα λόγια χρειάζεται ένα νέο παραγωγικό μοντέλο.

Δυστυχώς τίποτα απ' όλα αυτά τα αναγκαία, για την επιβίωση του Ελληνισμού, δε θα γίνουν γιατί δεν μπορούν να γίνουν μέσα στο πλαίσιο που έχουν εγκλωβίσει τη χώρα μας. Για όλα χρειάζονται χρήματα, αλλά η Ελλάδα έχει παραχωρήσει τη νομισματική ανεξαρτησία της σε εξωχώρια κέντρα στη Φραγκφούρτη (ΕΚΤ) και τις Βρυξέλλες. Στο μόνο που μπορεί να ελπίζει είναι κάποια πρόσθετα δάνεια που αυξάνουν το χρέος της και άρα την εξάρτησή της.

Τα άρθρα που δημοσιεύονται στην ιστοσελίδα του ΙΗΑ εκφράζουν αποκλειστικά τους συγγραφείς – μέλη του ΙΗΑ. Η ιστοσελίδα του ΙΗΑ δεν λογοκρίνει, ούτε επεμβαίνει σε άρθρα – κείμενα των μελών του ΙΗΑ.

[International Hellenic Association.](#)

Πηγή : <https://professors-phds.com/>